

กรรมฐานสร้างชีวิตใหม่

สวลักษณะณ์ ฉายาบรรณ

P18021

ดิฉันเป็นครู อายุ 49 ปี มีบุตรชาย 2 คน ดิฉันแต่งงานเมื่ออายุ 26 ปี ชีวิตคู่มีปัญหา ดิฉันจึงต้องพึ่งหมอดู ไม่ว่าจะหมอดูที่ไหนแม่นดิฉันก็จะกระเสือกกระสนดั้นด้นไปดูให้ได้ ไม่ว่าจะใกล้หรือไกลถูกหรือแพงจะดูหมด เรียกว่าบ้าหมอดูเลยที่เดียว แต่ก็ไม่ได้ทำให้ดิฉันดีขึ้นเลยมีแต่เสียเงินเสียเวลา ความทุกข์ที่เกิดจากสามีเจ้าชู้ก็ไม่ได้ลดน้อยลงเลย กลับยังมีมากขึ้น

ดิฉันมีลูกชายคนแรกปี พ.ศ. 2542 และลูกชายคนที่ 2 ปี 2529 ชีวิตของดิฉันก็ดำเนินมาเรื่อย ๆ มีสุขบ้างแต่มีความทุกข์มากกว่า บางครั้งเคยถามตัวเองเหมือนกันว่า คนเราเกิดมาเพื่ออะไร แต่ก็ไม่สามารถหาคำตอบได้

เมื่อลูกชายคนแรกมีอายุ 15 ปี ซึ่งเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง เขาก็เริ่มมีพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นนักเลง ชกต่อยกับคนอื่นจนเลยเถิดไปติดยา ในช่วงนี้ดิฉันได้ประสบกับมรสุมชีวิตหนักที่สุด มากกว่าปัญหาเรื่องความเจ้าชู้ของสามี เราหย่าร้างกัน ดิฉันได้เลี้ยงลูกทั้งสอง ดิฉันต้องรับภาระแก้ปัญหาแต่เพียงผู้เดียวด้วยความสมัครใจของดิฉันเอง ลูกชายเริ่มนำของในบ้านไปขาย อะไรแลกเปลี่ยนเงินได้เป็นเอาหมด เพื่อจะได้เสพยา ดิฉันก็พยายามซื้อของคืน ลูกไปเป็นหนี้สินที่ตรงไหนก็ตามใช้หนี้ให้ปัญหาก็ไม่ได้จบสิ้นกลับทวีความรุนแรงมากขึ้น ดิฉันไม่ทราบจะพึ่งใครได้ เคยคิดจะยิงตัวตายเพื่อประชดลูก จนดิฉันไปได้หนังสือสวดมนต์ของหลวงพ่อมาจากเพื่อนครูคนหนึ่ง เขาไม่ได้อธิบายอะไร บอกเพียงว่าลองสวดมนต์ดูซิ

ดิฉันก็เริ่มสวดมนต์ด้วยความศรัทธาเพราะหวังว่าช่วยลูกของดิฉันได้ ดิฉันเป็นคาธอลิก การสวดมนต์จึงยากสำหรับดิฉัน แต่ในยามที่ดิฉันมีทุกข์อย่างนี้ อะไรก็ได้ที่คิดว่าเป็นหนทางช่วยลูกดิฉันจะทำหมด ดิฉันสวดมนต์ของหลวงพ่อดังโดยไม่ทราบว่าจะต้องมีการแผ่เมตตาอย่างไรเวลาผ่านไปได้ 3 เดือนเต็ม ๆ ผลก็ยังไม่เห็น ดิฉันไปตักบาตรทุกวัน เหตุการณ์ก็ไม่ดีขึ้นมาเลย

เมื่อดิฉันเริ่มไม่มีเงินที่จะให้ลูกชาย เขาก็หันจากเป็นผู้เสพมาเป็นผู้ส่งของเสียเอง จนในที่สุดก็ถูกตำรวจจับ ต้องไปเสียค่าปรับในชั้นศาล เป็นครั้งแรกที่ต้องเห็นลูกชายถูกใส่กุญแจมือ และนั่งท้ายรถกระบะตำรวจเพื่อไปศาล หัวใจของแม่แทบแตกสลาย น้ำตาไหล ในสมองคิดว่าจะช่วยลูกอย่างไร มันเป็นภาพที่ตรึงอยู่ในใจของดิฉัน เมื่อได้ไปเสียค่าปรับที่ศาลก็กลับบ้าน ดิฉันคิดว่าลูกคงจะเข็ดขยาด แต่ลูกกลับไปมั่วสุมหนักกว่าเก่า ดิฉันได้พยายามบอกเขาว่า ไม่มีเงินจะไปเสียค่าปรับอีกนะ เขาเข้าออกจากทัณฑสถาน 5 ครั้ง บางครั้งอยู่ 1 เดือนก็ไปเสียค่าปรับออกมา ในที่สุดเมื่อหมดเงินก็ต้องปล่อยให้อยู่เช่นนั้น แต่ในใจมีแต่ความเศร้าหมอง คิดหาทางช่วยเหลือลูก

วันเวลาผ่านไป ชีวิตของดิฉันมีแต่ความทุกข์ ดิฉันเหมือนตกอยู่ในนรก ใจหดหู่ตั้งแต่แต่งงานจนถึงระยะลูกติดยามานี้ เป็นระยะเวลาหาความสุขในชีวิตไม่ได้

จนกระทั่งในเดือนธันวาคม 2545 ได้คำชักชวนจากเพื่อนรักคือ คุณดวงกมล ยิ่งวรากล ว่าไปวัดเถอะชีวิตจะได้ดีขึ้น จึงตัดสินใจไปวัดอัมพวัน ตอนนั้นดิฉันคิดว่าพระที่วัดนี้คงดูแลคนแม่่น และมีญาณพิเศษช่วยปลดปล่อยทุกข์สุขของชาวบ้านที่ไปหาได้ ดิฉันเคยบำเพ็ญมา จึงยังมีความมุ่งมั่นที่จะไปพบหลวงพ่อดัง

เมื่อดิฉันไปกราบหลวงพ่อกฎิ หลวงพ่อพูดกับเพื่อนที่กราบเรียนหลวงพ่อเรื่อง
สามีนีไปติดผู้หญิงว่า “สามีนีที่ดีต้องอยู่กับเรา สามีนีไม่ดีก็ไม่อยู่กับเรา ก็ปล่อยเขาไป คน
ไม่ดีจะเอามาทำไม ทำกรรมฐานซี สามีนีคนดีก็จะกลับมา” และหลวงพ่อก็นหันมามอง
ดิฉันและพูดว่า “ลูกที่ติดยากก็จะดี” ดิฉันแปลกใจมากกว่าหลวงพ่อบทราบได้อย่างไรว่า
ดิฉันมีปัญหาระเรื่องลูก

ครั้งนั้นดิฉันเรียนรู้เรื่องการปฏิบัติกรรมฐาน 9 วัน ด้วยใจที่มุ่งมั่นมาก ได้ปิด
วาจา เพียรพยายามทำตามเวลาที่ทางวัดกำหนดทุกอย่าง ช่วงพักเราก็จะนำหนังสือ
ของหลวงพ่อดีขึ้นมาอ่าน ได้รับความรู้ความเข้าใจอย่างมาก วันสุดท้ายดิฉันได้พูดกับ
เพื่อนว่า “ใช่เลย สิ่งที่ดีฉันเคยพยายามเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ดิฉันค้นหามานาน เป็นบุญ
ของดิฉันที่ได้มาพบมาเจอ ไม่ต้องพึ่งหมอดู เจ้าเข้าทรง แต่พึ่งตนเองและเห็นผลด้วย”

เมื่อกลับมาจากวัดอัมพวัน ดิฉันก็มาปฏิบัติที่บ้านตลอด 3 เดือน ช่วงนี้ลูกชาย
เสพยามากขึ้น ไม่หลับไม่นอนเป็นอาทิตย์ ไม่กินข้าวกินปลา ชุบผอม อิดโรย หน้าดำ
หมองคล้ำ หากวันไหนนอนก็จะนอน 2 วัน 2 คืน หงุดหงิด หาเรื่องทะเลาะกับน้องกับ
แม่แทบทุกวัน บางครั้งก็หนีตำรวจหัวซุกหัวซุน ดิฉันเริ่มลังเลว่ากรรมฐานจะช่วยได้
หรือ คุณพาดิฉันก็จะเตือนสติดิฉันว่า “ยิ่งปฏิบัติมาก กรรมก็จะเข้ามาเร็ว จะได้ใช้
กรรมได้ไว จะได้หมดกรรมเร็ว แล้วอย่าไปสร้างกรรมใหม่อีก”

ในช่วงเดือนมิถุนายน รัฐบาลทำสงครามกับยาเสพติด มีการกวาดล้างเอาจริง
เอาจัง ลูกชายดิฉันก็ไม่สามารถหาพามาเสพได้ จึงหันมาดมกาวแทน จนกระทั่งเดือน
สิงหาคม 2546 ลูกชายเลิกทุกอย่าง เลิกเอง และให้ดิฉันช่วยหางานให้ทำ ดิฉันสุขใจ
ภูมิใจ ดิฉันเริ่มมีรอยยิ้ม ดิฉันเห็นว่ากรรมฐานสามารถชำระกรรมได้จริง ตามคำที่หลวง
พ่อกล่าวครั้งแรกที่ดีฉันได้เข้าไปพบ

ดิฉันขอกราบทำหลวงพ่ที่ทำให้ดิฉันได้เห็นกรรมและการใช้หนี้กรรม ดิฉันจะไม่ละทิ้งของดีสิ่งนี้แน่นอน

ขอกราบขอบพระคุณหลวงพ่อบุญคุณคุณพาศิษย์สมาบุตร ที่ให้คำแนะนำและคุณดวงกมล ยิ่งวรากุล ที่ชักชวนให้ดิฉันมาวัดอัมพวัน